

B'reishit Bet

[Genesis]

(4)1:The man knew Chavah his wife. She conceived, and gave birth to Kayin, and said, "I have gotten a man with the LORD's help.

2:Again she gave birth, to his brother Hevel. Hevel was a keeper of sheep, but Kayin was a tiller of the ground.

3:As time passed, it happened that Kayin brought an offering to the LORD from the fruit of the ground.

4:Hevel also brought some of the firstborn of his flock and of the fat of it. The LORD respected Hevel and his offering,

5:but He didn't respect Kayin and his offering. Kayin was very angry, and the expression on his face fell.

6:The LORD said to Kayin, "Why are you angry? Why has the expression of your face fallen?"

7:If you do well, will it not be lifted up? If you don't do well, sin crouches at the door. Its desire is for you, but you are to rule over it.

8:Kayin said to Hevel, his brother. It happened, when they were in the field, that Kayin rose up against Hevel, his brother, and killed him.

9:The LORD said to Kayin, "Where is Hevel, your brother?" He said, "I don't know. Am I my brother's keeper?"

10:He said, "What have you done? The voice of your brother's blood cries to Me from the ground.

11:Now you are cursed because of the ground, which has opened its mouth to receive your brother's blood from your hand.

12:From now on, when you till the ground, it won't yield its strength to you. You shall be a fugitive and a wanderer in the earth.

13:Kayin said to the LORD, "My punishment is greater than I can bear.

14:Behold, You have driven me out this day from the surface of the ground. I will be hidden from Your face, and I will be a fugitive and a wanderer in the earth. It will happen that whoever finds me will kill me.

15:The LORD said to him, "Therefore whoever slays Kayin, vengeance will be taken on him sevenfold." The LORD appointed a sign for Kayin, lest anyone finding him should strike him.

וַיֵּדַע אָדָם יְדַע אֶת-חַוָּה

אֶשְׁתּוֹ וַתְּהַר וַתֵּלֶד אֶת-קַיִן וַתֹּאמֶר קָנִיתִי אִישׁ אֶת-יְהוָה: וַתִּסֹּף לָלֶדֶת אֶת-אָחִיו אֶת-הָבֶל וַיְהִי-הֶבֶל

רֹעֵה צֹאן וְקַיִן הָיָה עֹבֵד אֲדָמָה: וַיְהִי מִקְצֵי יָמִים וַיָּבֵא קַיִן מִפְּרֵי הָאֲדָמָה מִנְחָה לַיהוָה: וַהֲבֵל הֵבִיא

גַּם-הוּא מִבְּכֹרוֹת צֹאנוֹ וּמִחֲלִבְהֶן וַיִּשַׁע יְהוָה אֶל-הֶבֶל וְאֶל-מִנְחָתוֹ: וְאֶל-קַיִן וְאֶל-מִנְחָתוֹ לֹא שָׁעָה

וַיִּחַר לְקַיִן מְאֹד וַיִּפְּלוּ פָּנָיו: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-קַיִן לָמָּה חָרָה לָךְ וְלָמָּה נִפְּלוּ פָּנֶיךָ: הֲלוֹא אִם-תֵּיטִיב

שְׂאֵת וְאִם לֹא תֵיטִיב לַפֶּתַח חַטָּאת רֹבֵץ וְאֵלֶיךָ תִּשְׁוֹקֶתוּ וְאַתָּה תִּמְשָׁל-בּוֹ: וַיֹּאמֶר קַיִן אֶל-הָבֶל

אָחִיו וַיְהִי בִּהְיוֹתָם בַּשָּׂדֶה וַיִּקָּם קַיִן אֶל-הָבֶל אָחִיו וַיְהַרְגֵהוּ: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-קַיִן אֵי הָבֶל אָחֶיךָ וַיֹּאמֶר

לֹא יָדַעְתִּי הֲשֹׁמֵר אָחִי אָנֹכִי: וַיֹּאמֶר מַה עָשִׂיתָ קוֹל דְּמֵי אָחֶיךָ צֹעֲקִים אֵלַי מִן-הָאֲדָמָה: וַעֲתָה אָרוּר

אַתָּה מִן-הָאֲדָמָה אֲשֶׁר פָּצְתָה אֶת-פִּיהָ לְקַחַת אֶת-דְּמֵי אָחֶיךָ מִיָּדֶךָ: כִּי תֵעָבֵד אֶת-הָאֲדָמָה לֹא-

תִּסֹּף תִּתֶּן-כֹּחָהּ לָךְ נֶעַ וְנָד תִּהְיֶה בְּאָרְצְךָ: וַיֹּאמֶר קַיִן אֶל-יְהוָה גְּדוֹל עֲוֹנִי מִנְּשׂוּאָה: הֵן גִּרְשִׁית אֹתִי הַיּוֹם

מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה וּמִפְּנֶיךָ אֶסְתָּר וְהָיִיתִי נֶעַ וְנָד בְּאָרְץ וַיְהִי כָל-מִצְאָי יְהַרְגֵנִי: וַיֹּאמֶר לוֹ יְהוָה

לְכוּן כָּל-הַרְגַּ קַיִן שִׁבְעָתַיִם יִקָּם וַיִּשֶׂם יְהוָה לְקַיִן אוֹת

16:Kayin went out from the LORD's presence, and dwelt in the land of Nod, on the east of Eden.

17:Kayin knew his wife. She conceived, and gave birth to Chanoch. He built a city, and called the name of the city, after the name of his son, Chanoch.

לְבִלְתִּי הַכּוֹת־אֹתוֹ כָּל־מִצְאוֹ׃¹⁶ וַיֵּצֵא קַיִן מִלְּפָנֵי יְהוָה
וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ־נוֹד קְדֹמֶת־עֵדֶן׃¹⁷ וַיֵּדַע קַיִן אֶת־אִשְׁתּוֹ
וַתַּהַר וַתֵּלֶד אֶת־חֲנוֹךְ וַיְהִי
הָעִיר כְּשֵׁם בְּנוֹ חֲנוֹךְ׃

B'reishit Bet

[Genesis]

(4)1:The man knew Chavah his wife. She conceived, and gave birth to Kayin, and said, "I have gotten a man with the LORD's help.

2:Again she gave birth, to his brother Hevel. Hevel was a keeper of sheep, but Kayin was a tiller of the ground.

3:As time passed, it happened that Kayin brought an offering to the LORD from the fruit of the ground.

4:Hevel also brought some of the firstborn of his flock and of the fat of it. The LORD respected Hevel and his offering,

5:but He didn't respect Kayin and his offering. Kayin was very angry, and the expression on his face fell.

6:The LORD said to Kayin, "Why are you angry? Why has the expression of your face fallen?"

7:If you do well, will it not be lifted up? If you don't do well, sin crouches at the door. Its desire is for you, but you are to rule over it.

8:Kayin said to Hevel, his brother. It happened, when they were in the field, that Kayin rose up against Hevel, his brother, and killed him.

9:The LORD said to Kayin, "Where is Hevel, your brother?" He said, "I don't know. Am I my brother's keeper?"

10:He said, "What have you done? The voice of your brother's blood cries to Me from the ground.

11:Now you are cursed because of the ground, which has opened its mouth to receive your brother's blood from your hand.

12:From now on, when you till the ground, it won't yield its strength to you. You shall be a fugitive and a wanderer in the earth.

13:Kayin said to the LORD, "My punishment is greater than I can bear.

14:Behold, You have driven me out this day from the surface of the ground. I will be hidden from Your face, and I will be a fugitive and a wanderer in the earth. It will happen that whoever finds me will kill me.

15:The LORD said to him, "Therefore whoever slays Kayin, vengeance will be taken on him sevenfold." The LORD appointed a sign for Kayin, lest anyone finding him should strike him.

וַיֵּדַע אָדָם יְדַע אֶת-חַוָּה׃¹(4)

אֶשְׁתּוֹ וַתֵּהָרֵ וַתֵּלֶד אֶת-קַיִן וַתֹּאמֶר קָנִיתִי אִישׁ אֶת-יְהוָה׃² וַתִּסֶּף לָלֶדֶת אֶת-אָחִיו וַיְהִי-הֶבֶל רֹעֵה צֹאן וְקַיִן הָיָה עֹבֵד אֲדָמָה׃³ וַיְהִי מִקְצֵי יָמִים וַיָּבֵא קַיִן מִפְּרִי הָאֲדָמָה מִנְחָה לַיהוָה׃⁴ וַהֲבֵל הֵבִיא גַם-הוּא מִבְּכֹרוֹת צֹאנוֹ וּמִחֲלִבְהֵן וַיִּשַׁע יְהוָה אֶל-הֶבֶל וְאֶל-מִנְחָתוֹ׃⁵ וְאֶל-קַיִן וְאֶל-מִנְחָתוֹ לֹא שָׁעָה וַיִּחַר לְקַיִן מְאֹד וַיִּפְּלוּ פָּנָיו׃⁶ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-קַיִן לָמָּה חָרָה לָךְ וְלָמָּה נָפְלוּ פָּנֶיךָ׃⁷ הֲלוֹא אִם-תֵּיטִיב שְׂאֵת וְאִם לֹא תֵיטִיב לַפֶּתַח חַטָּאת רֹבֵץ וְאֵלֶיךָ תִּשְׁוֹקֶתוּ וְאַתָּה תִּמְשָׁל-בּוֹ׃⁸ וַיֹּאמֶר קַיִן אֶל-הֶבֶל אָחִיו וַיְהִי בִּהְיוֹתָם בַּשָּׂדֶה וַיִּקָּם קַיִן אֶל-הֶבֶל אָחִיו וַיַּהַרְגֵהוּ׃⁹ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-קַיִן אֵי הֶבֶל אָחִיךָ וַיֹּאמֶר לֹא יָדַעְתִּי הֲשֹׁמֵר אָחִי אָנֹכִי׃¹⁰ וַיֹּאמֶר מַה עָשִׂיתָ קוֹל דְּמֵי אָחִיךָ צֹעֲקִים אֵלַי מִן-הָאֲדָמָה׃¹¹ וַעֲתָה אָרוּר אַתָּה מִן-הָאֲדָמָה אֲשֶׁר פָּצְתָה אֶת-פִּיהָ לְקַחַת אֶת-דְּמֵי אָחִיךָ מִיְדֶךָ׃¹² כִּי תֵעָבֵד אֶת-הָאֲדָמָה לֹא-תִסֵּף תֵּת-כֹּחָהּ לָךְ נָע וְנָד תִּהְיֶה בָאָרֶץ׃¹³ וַיֹּאמֶר קַיִן אֶל-יְהוָה גָּדוֹל עֲוֹנִי מִנְשׂוּאָה׃¹⁴ הֵן גָּרַשְׁתָּ אֹתִי הַיּוֹם מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה וּמִפְּנֵיךָ אֶסְתָּר וְהָיִיתִי נָע וְנָד בָּאָרֶץ וְהָיָה כָּל-מֹצְאֵי יְהַרְגֵנִי׃¹⁵ וַיֹּאמֶר לוֹ יְהוָה לְכוּן כָּל-הַרְגֵי קַיִן שִׁבְעָתַיִם יִקָּם וַיִּשֶׂם יְהוָה לְקַיִן אוֹת

וְהָאָדָם יָדַע אֶת־חַוָּה
 אִשְׁתּוֹ וַתְּהַר וַתֵּלֶד אֶת־קַיִן וַתֹּאמֶר קָנִיתִי אִישׁ אֶת־
 יְהוָה׃² וַתִּסֹּף לָלֶדֶת אֶת־אָחִיו וַיְהִי־הֶבֶל
 רְעֵה צֹאן וְקַיִן הָיָה עֹבֵד אֲדָמָה׃³ וַיְהִי מִקֵּץ יָמִים
 וַיָּבֵא קַיִן מִפְּרֵי הָאֲדָמָה מִנְחָה לַיהוָה׃⁴ וְהֶבֶל הֵבִיא
 גַּם־הוּא מִבְּכֹרוֹת צֹאנוֹ וּמִחֶלְבֵהֶן וַיִּשַׁע יְהוָה אֶל־
 הֶבֶל וְאֶל־מִנְחָתוֹ׃⁵ וְאֶל־קַיִן וְאֶל־מִנְחָתוֹ לֹא שָׁעָה
 וַיִּחַר לְקַיִן מְאֹד וַיִּפְּלוּ פָּנָיו׃⁶ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־קַיִן
 לָמָּה חָרָה לָךְ וְלָמָּה נָפְלוּ פָּנֶיךָ׃⁷ הֲלוֹא אִם־תֵּיטִיב
 שְׂאֵת וְאִם לֹא תֵיטִיב לִפְתַּח חַטָּאת רֹבֵץ וְאֵלֶיךָ
 תִּשׁוּקָתוֹ וְאַתָּה תִּמְשָׁל־בּוֹ׃⁸ וַיֹּאמֶר קַיִן אֶל־הֶבֶל
 אָחִיו וַיְהִי בִּהְיוֹתָם בַּשָּׂדֶה וַיִּקָּם קַיִן אֶל־הֶבֶל אָחִיו
 וַיַּהַרְגֵהוּ׃⁹ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־קַיִן אַי הֶבֶל אָחֶיךָ וַיֹּאמֶר
 לֹא יָדַעְתִּי הֲשֹׁמֵר אָחִי אָנֹכִי׃¹⁰ וַיֹּאמֶר מַה עָשִׂיתָ קוֹל
 דְּמֵי אָחֶיךָ צֹעֲקִים אֵלַי מִן־הָאֲדָמָה׃¹¹ וְעַתָּה אָרוּר

אֶתְּהָ מִן־הָאָדָמָה אֲשֶׁר פָּצַתָּה אֶת־פִּיהָ לְקַחַת
אֶת־דְּמֵי אַחִיךָ מִיָּדְךָ׃ כִּי¹² תַעֲבֹד אֶת־הָאָדָמָה לֹא־
תִסָּף תִּת־כֹּחַהּ לְךָ נֶעַ וְנָד תִּהְיֶה בָאָרֶץ׃ **וַיֹּאמֶר** קִיִּן
אֶל־יְהוָה גָּדוֹל עֲוֹנֵי מִנְשׂוֹא׃ ¹⁴הֵן גַּרְשַׁת אֶתִּי הַיּוֹם
מֵעַל פְּנֵי הָאָדָמָה וּמִפְּנֵיךָ אֶסְתָּר וְהֵייתִי נֶעַ וְנָד
בָּאָרֶץ וְהִיא כָל־מִצְאֵי יְהִרְגֵנִי׃ **וַיֹּאמֶר** לוֹ יְהוָה לְכֹן
כָּל־הִרְגָה קִיִּן שְׁבַע־עֲתִים יִקָּם וַיִּשָּׂם יְהוָה לְקִיִּן אוֹת
לְבִלְתִּי הַכּוֹת־אֹתוֹ כָּל־מִצְאוֹ׃ ¹⁶וַיֵּצֵא קִיִּן מִלְּפָנֵי יְהוָה
וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ־נֹד קְדַמַּת־עֶדֶן׃ ¹⁷וַיֵּדַע קִיִּן אֶת־אִשְׁתּוֹ
וַתְהַר וַתֵּלֶד אֶת־חֲנוּךְ וַיְהִי בְנֵה עֵיר וַיִּקְרָא שֵׁם
הָעֵיר כְּשֵׁם בְּנוֹ חֲנוּךְ׃

והאדם ידע את חוה
אשתו ותהר ותכל את קין ותאמר קניתי איש את
יהוה ותסף כלדות את אחיו את הבל ויהי הבל
רעה צאן וקין היה עבד אדמה ויהי מקץ ימים
ויבא קין מפרי האדמה מגוה ליהוה והבל הביא
גם הוא מבכרות צאנו ומזלבהן וישע יהוה אל
הבל ואל מגוזתו ואל קין ואל מגוזתו לא שעה
ויזר לקין מאד ויפלו פגיו ויאמר יהוה אל קין
למה זרה כך ולמה גפלו פגך הלא אם תיטיב
שאת ואם לא תיטיב לפתח חטאת רבץ ואליך
תשוקתו ואתה תמשל בו ויאמר קין אל הבל
אחיו ויהי בהיותם בשדה ויקם קין אל הבל אחיו
ויהרגהו ויאמר יהוה אל קין אי הבל אחיך ויאמר
לא ידעתי השמר אחי אנכי ויאמר מה עשית קול
דמי אחיך צעקים אלי מן האדמה ועתה ארור

אתה מן האדמה אשר פצתה את פיה לַקְחוּת
את דמי אוזיך מידך כי תעבד את האדמה לא
תסוף תת כוזה כך גַע וְגַד תהיה בארץ ויאמר קיין
אל יהוה גדול עוֹנִי מַעֲשׂוֹא הֵן גִּרְשֵׁת אֶתִי הַיּוֹם
מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה וּמִפְּנִיךָ אֶסְתֵּר וְהִיִּיתִי גַע וְגַד
בְּאֶרֶץ וְהִיָּה כֹל מַעֲשֵׂי יְהִרְגֵנִי וַיֹּאמֶר לוֹ יְהוָה לִכֹּן
כֹּל הָרֶגֶץ קִיִּן שִׁבְעֵתַיִם יִקָּם וַיֵּשֶׁם יְהוָה לִכֹּן אֹת
לִבְלֹתִי הַכּוֹת אֶתוֹ כֹּל מַעֲשֵׂאוֹ וַיֵּצֵא קִיִּן מִכַּפְּנֵי יְהוָה
וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ גֹּד קִדְמַת עֵדֶן וַיִּדַע קִיִּן אֶת אֵשֶׁתוֹ
וַתֵּהָר וַתֵּלֵד אֶת הַזָּנוּךְ וַיְהִי בְּגַה עֵיר וַיִּקְרָא שֵׁם
הָעֵיר כֵּשֶׁם בְּגוֹ הַזָּנוּךְ